

Stieglitzi kunstikool

Sankt Peterburgi riiklik Alexander von Stieglitzi nimeline kunsttööstusakadeemia, eesti keeles ajalooliselt tuntud Stieglitzi kunstikoolina, kandis nõukogude ajal Tehnilise Joonistamise Keskõppeasutuse ja 1953–1994 Leningradi kõrgema Veera Muhhina nimelise kunsttööstuskooli nime. Muhhina oli nõukogude skulptor ja selle järgi hüütakse kooli veel tänini vahel ka “Muhhina kooliks”. 1994. aastal võeti õppeasutuselt Muhhina nimi ning 27. detsembril 2006 anti sellele Stieglitzi nimi.

Kool rajati 1876. aastal Aleksander II käsul vahendite eest, mille annetas pankur ja tööstur parun A. von Stieglitz. Kool valmistas ette nii tarbekunstnike tööstuse tarvis kui ka joonistus- ja joonestusõpetajaid keskastme kunsttööstuskoolidele. Akadeemia peakorpus asub hoones, mille projekteeris kooli esimene direktor, arhitekt Maximilian von Messmacher.

Stieglitzi kool kujunes ka eestlaste seas populaarseks õppimiskohaks, seal on õppinud umbes 40 eestlast, kellest lõpetas 15. Neist Hans Kuusiku, Voldemar Pätsi ja Alfred Kivi

kaudu kujundati hiljem Tallinna Kunsttööstuskooli mentaliteet. Stieglitzi koolis, kus valmistati ette tarbekunstnikke ja joonistusõpetajaid, oli põhiaineks rakendusliku kallakuga, peamiselt kipseeskujude järgi joonistamine. Maalimisele asetati väga vähe rõhku ning sellel alal õpetati vaid algteadmisi. Tähtsaimaks peeti õpilaste kujundamist osavateks stiliseerijateks ja reprodutseerijateks.

Stieglitzi kooli õpetajatena on töötanud kaks eestlast – Amandus Adamson (1901–1904) puunikerdamise ja Hans Kuusik (1902–1905) klaasimaali erialal. Eesti kunstnikest on Stieglitzi kunstikoolis õppinud: Karl Burman vanem (1901–1902), August Roosileht (1906–1907), Aleksander Promet (1897–1904), Hans Kuusik (1902), Jaan Koort, Konrad Mägi, Roman Nyman, Aleksander Tassa, Voldemar Mellik ning Nikolai Triik.

Tänapäeval on akadeemias 1500 tudengit ja 220 õppejõudu. Õppetöö toimub kolmes osakonnas: monumentaalkunsti, disaini ja dekoratiiv-rakendusliku kunsti osakonnas.